

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ.....**235**...../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....**23 ທັນວາ 2020**.....

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 19/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພະຈິກ 2020 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 26/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 09 ທັນວາ 2020.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **19** / ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **11 / 11 / 20**

ມະຕິ
ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2020) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 10 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 11 ພະຈິກ 2020.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ ດ້ວຍຄະແນນຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ບານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 87 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 ພະຈິກ 2020

**ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ**

**ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ**

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ເພື່ອຜັດທະນາວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ໄດ້ ມາດຕະຖານ, ມີຄຸນນະພາບ ແນໃສ່ສ້າງ ແລະ ຜັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໃຫ້ມີ ຄຸນທາດການເມືອງ, ຄຸນສົມ ບັດສິນທຳປະຕິວັດ, ມີຈັນຍາບັນ, ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ມີການຜັດທະນາທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ສາມາດ ຄົ້ນຄວ້າ, ນຳໃຊ້ຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ ສົມຄູ່ກັບວຸດທິການສຶກສາ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງ, ແຂ່ງຂັນກັບ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຜັດທະນາ ປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແມ່ນ ການສຶກສາຖັດຈາກຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ຫຼື ອາຊີວະສຶກສາ ຊຶ່ງມີການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບ ອະນຸປະລິນຍາ, ປະລິນຍາຕີ, ປະລິນຍາໂທ, ປະລິນຍາເອກ ລວມ ທັງການສຶກສາ ລົງເລິກຂະແໜງວິຊາ, ຊ່ຽວຊານຂັ້ນໜຶ່ງ ແລະ ຊ່ຽວຊານຂັ້ນສອງ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດ ຊີວິດ ໂດຍມີຈຸດໝາຍສ້າງ ແລະ ຜັດທະນາ ຜູ້ບໍລິຫານ, ນັກວິຊາການ, ນັກວິຊາສະເພາະ, ນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນັກວິ ທະຍາສາດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການຄົ້ນຫາ, ສ້າງຄວາມຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບ ປາກົດການ, ທາດແທ້ ແລະ ກົດເກນຂອງທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ລວມທັງວັດຖຸ ແລະ ຈົນຕະນາການ;

2. ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ໝາຍເຖິງ ການສຶກສາທີ່ປະສົມປະສານລະຫວ່າງການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ນອກໂຮງຮຽນ ລວມທັງການຮຽນຮູ້ຕາມອັດທະຍາໄສ ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກຄົນ ທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ໄດ້ຮັບການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດໄລຍະທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ສ້າງສັງຄົມພູມປັນຍາ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາ;
3. ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫຼື ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ;
4. ສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໝາຍເຖິງ ບ່ອນດຳເນີນການຮຽນ-ການສອນ ເລີ່ມແຕ່ລະດັບອະນຸປະລິນຍາຂຶ້ນໄປ, ມີການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ບໍລິການວິຊາການ;
5. ສາມລັກສະນະການສຶກສາ ໝາຍເຖິງ ຈຸດພິເສດທີ່ເປັນລັກສະນະສະເພາະຂອງການສຶກສາລາວ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ລັກສະນະຊາດ, ລັກສະນະວິທະຍາສາດ ແລະ ທັນສະໄໝ, ລັກສະນະມະຫາຊົນ;
6. ຫ້າຫຼັກມູນການສຶກສາ ໝາຍເຖິງ ຫຼັກການ ຫຼື ຈຸດໝາຍພື້ນຖານ ຂອງການສຶກສາ ທີ່ແນໃສ່ສ້າງຄົນຮຸ່ນໃໝ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຮອບດ້ານ ແລະ ສົມສ່ວນ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ສະຕິປັນຍາ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ຕາມທິດສັງຄົມນິຍົມ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຄຸນສົມບັດສຶກສາ, ປັນຍາສຶກສາ, ແຮງງານສຶກສາ, ຜະລະສຶກສາ ແລະ ສິລະປະສຶກສາ;
7. ຫຼັກສູດປົກກະຕິ ໝາຍເຖິງ ຫຼັກສູດທີ່ມີລາຍວິຊາ ແລະ ໄລຍະການສຶກສາຄົບຖ້ວນ ຕາມຫຼັກສູດແຕ່ລະລະດັບ;
8. ຫຼັກສູດຕໍ່ເນື່ອງ ໝາຍເຖິງ ຫຼັກສູດຕໍ່ຍອດຫຼັກສູດໃດໜຶ່ງ ໃນລະດັບທີ່ສູງກວ່າ ໃນສາຂາວິຊາສະເພາະດຽວກັນ;
9. ໜ່ວຍກິດ ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ສະແດງເຖິງປະລິມານການຮຽນ-ການສອນໃນແຕ່ລະວິຊາ;
10. ປະກາສະນິຍະບັດ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານທາງການທີ່ຢັ້ງຢືນວຸດທິການສຶກສາ;
11. ທຸດຈະລິດ ໝາຍເຖິງ ຄວາມບໍ່ສັດຊື່ບໍລິສຸດ, ລ່າອຽງ ແລະ ການກະທຳອື່ນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນທຳ;
12. ນັກສຶກສາແລກປ່ຽນ ໝາຍເຖິງ ນັກສຶກສາຂອງສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນປະເທດໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ໄປສຶກສາຢູ່ສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງຂອງຕ່າງປະເທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ຫຼື ສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຂອງສອງປະເທດ;
13. ນະວັດຕະກຳ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ກຳມະວິທີການຜະລິດ ແລະ ປະສົບການດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ປະດິດສ້າງ, ບໍລິການ, ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນ, ສິນຄ້າທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ ໃນຮູບແບບໃໝ່ອອກສູ່ສັງຄົມ;
14. ປັນຍາປະດິດ ໝາຍເຖິງ ການສ້າງຄວາມສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ໃຫ້ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ ເພື່ອເຮັດວຽກງານແທນມະນຸດ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ທາງວິທະຍາສາດຄອມພິວເຕີ ແລະ ວິສະວະກຳສາດ;
15. ອົງການປະກັນຄຸນນະພາບພາຍນອກ ໝາຍເຖິງ ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ ທີ່ມີຄວາມເປັນເອກະລາດ, ຢູ່ພາຍນອກການຄຸ້ມຄອງຂອງສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ຖືກຮັບຮູ້ຈາກກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໃຫ້ດຳເນີນການປະເມີນຄຸນນະພາບສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໄວ້;
16. ການວັດຜົນການຮຽນ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການຈັດຫາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຜົນສຳເລັດການສຶກສາຂອງນັກສຶກສາ ເພື່ອນຳໄປສູ່ການຕັດສິນຄຸນຄ່າ ດ້ວຍຫຼາຍວິທີການ ເຊັ່ນ ການກວດກາ, ການສອບເສັງ ແລະ ອື່ນໆ;

17. ການປະເມີນຜົນການຮຽນ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາຜົນຂອງການວັດຜົນມາຕັດສິນຄຸນຄ່າ ຂອງຜົນສຳເລັດທາງການຮຽນຮູ້ຂອງນັກສຶກສາ;

18. ສະພາວິທະຍາໄລ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງສູງສຸດ ທີ່ບໍ່ປະຈຳການຢູ່ໃນໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງວິທະຍາໄລ ເຮັດໜ້າທີ່ໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ວິຊາການ;

19. ສະພາສະຖາບັນ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງສູງສຸດ ທີ່ບໍ່ປະຈຳການຢູ່ໃນໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງສະຖາບັນ ເຮັດໜ້າທີ່ໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ວິຊາການ;

20. ສະພາມະຫາວິທະຍາໄລ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງສູງສຸດ ທີ່ບໍ່ປະຈຳການຢູ່ໃນໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ ເຮັດໜ້າທີ່ໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ວິຊາການ;

21. ສະພາບໍລິຫານ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ປະຈຳການ ຢູ່ໃນໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນທີ່ປຶກສາທາງດ້ານການບໍລິຫານ;

22. ສະພາວິຊາການ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ປະຈຳການ ຢູ່ໃນໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນທີ່ປຶກສາທາງດ້ານວິຊາການ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ຜົນລະເມືອງລາວ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຕາມ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ລັດ ສົ່ງເສີມ, ລົງທຶນ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ລວມທັງ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການບໍລິການວິຊາການແກ່ສັງຄົມ ແລະ ຊຸມຊົນ ດ້ວຍການປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົບປະມານ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ນຳໃຊ້ ຜູ້ຮຽນເກັ່ງ, ຜູ້ມີພອນສະຫວັນ ແລະ ຄວາມສາມາດພິເສດ ລວມທັງຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດລົງທຶນ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

2. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

3. ຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນຕາມສາມລັກສະນະ ແລະ ຫ້າຫຼັກມູນການສຶກສາ;